

ΝΤΑΝΤΑ

Νταντά. Ἡ λέξις εἰς ἡμᾶς δὲν ἐνθυμίζει
 παρὰ τὸ ἱλαρὸν φοβέρισμα μὲ τὸ ὅποιον κα-
 τευνάζομεν τὰς ἀταξίας τῶν μικρῶν παιδιῶν.
 Ἀκόμη μία ἀφορμὴ διὰ τὰ δικαιολογώμεν
 πληρέστατα τὴν ἱλαρότητα τὴν ὁποίαν ἀναμ-
 φίβολον ὅτι προξενεῖ κατὰ τὴν ὥραν ταύτην
 εἰς τὴν σύγχρονον ἐν Γαλλίᾳ φιλολογικὴν κίνη-
 σιν ἢ ἐμφάνισιν μιᾶς σχολῆς, πλειάδος, συγ-
 τροφίᾳς, κλίμας, χορῆς, ὅπως θέλετε ὀνο-
 μάσατέ την, καινοτόμων ποιητῶν καὶ λογοτε-
 χνῶν. Ὁ νέος αὐτὸς μετὰς ἀκούει εἰς τὸ
 καλλιφώνον δι' ἡμᾶς ὄνομα νταντά. Ἀνέλ-
 πιστον ἀλόγημα διὰ τοὺς καλαμπουριστάς.
 Ἡ τέχνη τῶν ντανταϊκῶν ἀναφερομένη
 κυρίως εἰς τὴν λογοτεχνίαν, συνδέει ἐν τού-
 τοις πρὸς εὐρύτεραν ἐπανάστασιν αὐτὴ νέμα-
 ται τὴν ζωγραφικὴν καὶ ἀποκαλεῖται, καθὼς
 γνωρίζετε, κυβισμός. Ὁμολογῶ ὅτι ἀπρο-
 τοίμαστος εἶμαι νὰ μνήσω, καθὼς ἀριμύζει, τὸν
 ἀναγνώστην μου εἰς τοὺς τρόπους καὶ νὰ τὸν
 ποδηγετήσω εἰς τοὺς τόπους τῶν ἀνακαινι-
 στῶν ἢ, ἀκριβέστερον, τῶν ἀνατροπέων· διότι
 ὅστις θέλει νὰ καταλάβῃ ἢ καὶ νὰ συμπαθήσῃ
 καὶ ἀπὸ τὰ ἔργα των, ἀνάγκη ἐν ταύτῳ νὰ
 ἀπαλλάξῃ τὴν μνήμην του ἀπὸ τοῦ ἔρωτα
 καὶ ἀπὸ τοὺς θαυμασμοὺς μὲ τοὺς ὁποίους ἀνε-
 τράφη· ἔφησε κ' ἐξακολουθεῖ νὰ εἴῃ καὶ ἐννοῶ
 τὸν ἀγαπῶντα ὅπωςδὴποτε καὶ θαυμάζοντα μὲ
 κάποιαν γνώσιν καὶ καλαισθησίαν τὰ, καὶ μὲ
 ἄλλην των τὴν φωτεινότητα, εἰς δυσδιάκριτον
 λακώφως διακυμαίνωμεν ἀντικείμενα, τὰ ὅποια
 ὀνομάζονται στίχοι ποιητῶν καὶ εἰκόνες ζωγρά-
 φων. Διότι ἄλλως κινδυνεύει νὰ ἐκλάβῃ ὡς
 μπογιατζῆν τὸν ἀριστοτέχνην καὶ ὡς στιχοπλά-
 κων τοῦ κέρρου τὸν κύριον τῶν οὐθμῶν, καὶ
 νὰ ἐμπλακῇ εἰς τὰ τερτίγια τοῦ πρώτου τυχόν-
 τος διατριβογράφου ταχυδακτυλογράφου. Μὴ εὐ-
 κταρῶν, ἐκ τοῦ παρόντος, νὰ ἐκδράμω μὲχρι
 Παρισίων, μὲ τὴν ἐλπίδα, καὶ μὲ τὴν βεβαιότητα
 τῶν ἐγκύρων ὁπωςδὴποτε τεχνοκριτῶν, μήπως
 ἀποκομίσω καὶ ἐξ αὐτοψίας προσωπικὴν τινα
 ἀντίληψιν τῆς τέχνης τῶν κυβιστῶν, ἀ-
 ξίαν νὰ μεταδοθῇ, προσεπάθησα, περιορίζων
 τὴν φιλοδοξίαν μου εἰς τὴν ποιήσιν τῶν ντα-
 νταϊστῶν, νὰ προσανατολισθῶ ὅπωςδὴποτε εἰς
 τὰ νερά των. Ἀπὸ τὰ εἰρηναία βεγγίματα ποῦ ἔ-
 τρεχε νὰ γνωρίσω, ἠσθάνθη ὅτι κωστήρισμα, ἀπὸ
 δύο διαφόρων ἀποχρώσεων ψυχολογικᾶς δια-
 θέσεως· πρῶτον ἀπὸ ζωηρὰν ἀντιπάθειαν· δεύ-
 τερον ἀπὸ ζωηρὰν ἀμφιβολίαν. Τὴν ἀναπέ-